

Шта те то гони, несрећниче, да толико презиреш свој род?!

Колика је то празнина душе, какво то црnilо урличе из тебе, којем си се злу подао ко вери па с толико јарости хулиш на крв називајући је изнова- кукавичјом и издајничком?!

Велиш да би се разбежали кад би Србија позвала на одбрану Косова и Метохије.

Велиш да и кад би ратовали за заветну светињу опет би морали да преговарамо на крају, па зашто да одмах с почетка не похитамо на крај и издамо све оно што јесмо и где једино истински постојимо, јел да?!

Неки би се разбежали, да, нема ту спора, понајвише из редова твојих седвич делија, али сасвим довољно би потрчало тамо где васкрсла војска Христова чека да се причестимо у Самодрежи.

Више него довољно, знаш ти то одлично, па толиким презиром покушаваш да све начиниш Вулинима, спрдњом, гримасом јада како бисмо се у јаду стопили и заћутали пред твојим лажима, јуначе одважних телевизијских јуриша на папирна утврђења...

Но, видиш, у својој велеиздаји ти мораш намиривати ђавола којем си продао душу, плесати око те политикантске шипке како ти Трампови и Меркелови подводачи свирају.

Плесати до изнемоглости на бис јер за њих си само пука и безвредна маса што се мазно увија и чини све како би те задржали још који час у сепареу, јер кад се разиђу, кад

искорачиш, кад погледаш у празним флашама шампањца то изобличено лице издаје-
панично ћеш покушати да побегнеш од звери која те гони, која те јури твојим ногама,
дозива твојим гласом, кидише твојим зубима...

Али, једно си у праву- кукавице јесмо, али у миру! С њим не знамо шта ћемо, у њему се
ћутке и без поноса предајемо најгорем непријатељу- себи!

Отуда и ти на власти, никако другачије!

У рату смо куражнији од сваке силе која би на нас ударила, али у миру се предајемо
најгорима, кукавицама наоружаним лажју, преваром, убеђењем да ће издајом намирити
дугове ђаволу не знајући да том цеху нема краја...

Коме си обећао Србију тај ће те довека прогонити ко рањену звер, буди убеђен!

Ко те данас велича- сутра ћете огњем тражити по рупама у којима ћеш се крити од

сопственог гласа!

Учини оно што једино можеш и мораш- прогласи привремену окупацију Косова и Метохије, сачувај за неке боље од нас славу да им не остављамо грех као крајпуташе над којима ће стајати о задушницама себи живима...

Данас разграничи- сутра неће постојати никакве границе између Србије и пакла!

Данас повуци црту- сутра је та црта оков од пупчаника потомству довека!

За кукавице не брени, вазда је таквих било и биће, није ни то грех.

Грех је толико презирати свој род и мислити да су сви налик теби!

Грех је помислити да је живот вредан ако немаш за шта веће од живота пострадали!

Ено ти куражних у Катанићевој, пред судом, на бедемима кривичне пријаве коју су поднели противу тебе твојих сенвич витезва због велеиздаје!

Мало их је, али ће свакога дана бити све више, нек те нико не лаже да је другачије и да је свако слово на папиру мртво!

Само ти зови и не секирај се, има Србију ко да брани и сачува од таквог мира страшнијег од рата.

Кунем се у оба детете, само зови и долазим!

Дај ми пет минута да их загрлим и пољубим, само толико!

Оне су моје Косово и Метохија, немам ја друге без да за моју “Грачаницу” и “Дечане” сачувам Грачаницу и Дечане!

Само зови и гледај Србију коју толико презиреш- у строју, у трку, у јуришу с васкрслем војском Христа!

Није се страдало да би ти стајао на костима и викао како морамо знати где су нам границе!

Знамо где су- ено их утврђене од костију и насушне љубави ка Србији, ни метар мање, ни гроб ближе!

Довека у Призрену и с тим нема кусурања, запамти пре него што поново мазно станеш пред шипку за аплауз и бакшиш западних подводача...

(Два у један)